

5. DES DE LA FINESTRA

La Sara i el seu pare són al tren. La Sara mira, sense veure-hi, per la finestra.

accelerando

N (♩ = 60)

137 *mf* *com un xiulet de tren* *p* *xiuxiueja* *accelera poc a poc, com un tren de vapor*

C1 U! u! Txu - cu, txu - cu,

mf *com un xiulet de tren* *pp* *xiuxiueja* *accelera poc a poc, com un tren de vapor*

C2 U! u! Txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

mf *com un xiulet de tren*

C3 U! u!

mf *com un xiulet de tren*

C4 U! u!

140 *mf*

C1 txu - cu, txu - cu,

mf

C2 txu - cu, txu - cu,

pp *xiuxiueja* *accelera poc a poc, com un tren de vapor* *mf*

C3 Txu - cu, txu - cu,

mf *xiuxiueja* *accelera poc a poc, com un tren de vapor*

C4 Txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

Più mosso (♩ = 86)

142

Sara

Daniel

C 1, 2, 3 i 4

pp

txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

SARA: Què veus?
 DANIEL: No ho sé, filla... Veig unes cases molt grans, i molta gent pel carrer...
 SARA: Però, pare! No veus que no estàs veient res? Així no val la pena viatjar.
 Pensa en Jules Verne, ell sí que sabia descriure el món. Vinga, esforça't, que jo t'ajudaré.
 DANIEL: D'acord... Veig...
 SARA: Veus...
 DANIEL: Veig el mar.
 SARA: D'acord. I com és el mar?
 DANIEL: És blau.
 SARA: Com de "blau"?
 DANIEL: Com el cel...

146

Sara

C 1

C 2

C 3

C 4

No, pare! Escolta bé.
 Jo t'ensenyaré a mirar.

poco accel. -----

La Sara es queda en silenci escoltant amb atenció. El cor fa el so de les onades.

ppp

pp

[sh]

fes el so de les onades que van i venen
 mentre pronuncies "sh", obre i tanca la boca
 per a què sembli el so de les onades

ppp

mp

[sh]

fes el so de les onades que van i venen
 mentre pronuncies "sh", obre i tanca la boca
 per a què sembli el so de les onades

ppp

mp

[sh]

fes el so de les onades que van i venen
 mentre pronuncies "sh", obre i tanca la boca
 per a què sembli el so de les onades

ppp

pp

[sh]

fes el so de les onades que van i venen
 mentre pronuncies "sh", obre i tanca la boca
 per a què sembli el so de les onades

txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

150

Sara

El mar és tan blau que les gavines tenen por que els vaixells els caiguin a sobre.

C 1 *mf* *f* *mp*
[sh] desapareix quan la Sara comença a parlar

C 2 *mf*
[sh]

C 3 *mf*
[sh]

C 4 *mf* *f* *mp*
[sh] desapareix quan la Sara comença a parlar

A tempo ca. (♩ = 96)

154

Sara

Daniel

DANIEL: Tens raó, Sara! El mar és exactament així!
SARA: Digue'm, pare, què més veus?
DANIEL: Veig cases.
SARA: I com són les cases.
DANIEL: Són "altes".
SARA: Però com "d'altes"?
DANIEL: Són... molt altes!

C 3 i 4 *p*
> > > >
txu - cu, txu - cu, txu - cu, txu - cu,

poco accel.

158

Sara: Pare! Sembla que no vegis res!
Escolta'm bé, que t'ensenyaré a veure-hi.

La Sara es queda en silenci escoltant amb atenció.
Se sent el cant dels ocells, el vent i el motor d'un avió.

C 1 i 2: *mp* [f] fes el so del vent

C 3 i 4: *p* txu - cu, txu - cu,

(poco accel.)

162

Sara: Les cases són tan altes que el vent ha de saltar sobre les ales dels avions per poder passar per sobre.

C 1 i 2: desapareix quan la Sara comença a parlar

C 3 i 4: *mp* [f] fes el so del vent desapareix quan la Sara comença a parlar

(poco accel.)

attacca

166

Sara: Ara et toca a tu, pare!

Daniel: Tens raó, Sara! Les cases són exactament com tu dius.